

Носієм суверенітету і єдиним джерелом влади в Україні є народ.

Стаття 5 Конституції України

№13 (150)

Наша ГРОМАДА

П'ЯТНИЦЯ,
23 липня '21

Тарифи на світло змінять з 1 серпня

Уряд в липні залишив без змін тарифи на електроенергію. Однак цифри в платіжках виростуть. Цілком ймовірно, що це відбудеться вже з 1 серпня, адже уряд продовжив до 1 серпня 2021 року чинний механізм спеціальних зобов'язань щодо забезпечення електроенергією населення (ПСО) і зберіг чинну ціну для побутових споживачів у розмірі 1,68 грн/кВт-год. Дія нинішньої моделі ПСО закінчиться 1 серпня.

За словами міністра енергетики Германа Галушенка, в Україні будуть діяти диференційовані тарифи, які залежатимуть від обсягу споживання. Споживачів розділять на чотири категорії: до 100 кВт-год, 100-300 кВт-год, 300-500 кВт-год, від 500 кВт-год. Споживачам з найменшим обсягом використаної електрики встановлять тариф нижче нинішнього.

До того ж у Міненерго кажуть, що тариф в кожній області буде різний.



До уваги учасників АТО/ООС

Катеринівська сільська рада повідомляє, що згідно з листом управління соціального захисту населення Кропивницької РДА від 13 липня нинішнього року пільговики із числа учасників АТО/ООС мають право на отримання компенсації за проведення зубопротезування. Для цього їм треба звернутися до управління соціального захис-

ту. При цьому рада наголошує, що одержувачами компенсації можуть бути виключно особи, які мають відповідний статус та зареєстровані і проживають на території Кропивницького району. Для отримання додаткової інформації треба звертатися за телефоном (0522) 56-97-06 – відділ пільг управління соціального захисту Кропивницької РДА.

Кому доплачуватимуть 400 гривень

З 1 жовтня люди старше 75 років отримуватимуть додаткові виплати по 400 гривень. Про це під час Години запитань до уряду у Верховній Раді розповів прем'єр-міністр Денис Шмигаль.

Він зазначив, що в березні нинішнього року було проведе-

но індексацію виплат для більшості українських пенсіонерів. Зростання пенсій на 11% торкнулося майже 8 млн людей. Торік уряд вперше запровадив програму доплат пенсіонерам, які старше 80 років. Тепер вони щомісяця додатково отримають по 500 гривень.

Держава – громадам

Уряд спростив умови участі територіальних громад у пілотному проекті «Розвиток соціальних послуг». Громада, яка візьме участь у проекті, отримає від держави до 2 млн грн на рік на розвиток соціальних послуг. Відповідну постанову було прийнято на засіданні минулої середи.

Як зазначається в повідомленні, на державну допомогу може претендувати кожна територіальна громада, у якій працює хоча б один фахівець із соціальної роботи. Також передбачається можливість участі у проекті надавачів соціальних

послуг державного, комунального та недержавного секторів.

Громади, які візьмуть участь у пілотному проекті, отримають фінансування на запровадження ключових соціальних послуг: денного догляду для дітей з інвалідністю, осіб з інвалідністю та людей похилого віку; супроводу під час інклюзивного навчання; соціального супроводу при працевлаштуванні та під час роботи; тимчасового відпочинку для батьків або опікунів, які доглядають за дітьми з інвалідністю; підтриманого проживання; стаціонарного догляду.

Заслужене визнання



У Центрі культури та дозвілля Катеринівської сільської ради з нетерпінням чекали підсумків обласного конкурсу хореографічного мистецтва «Весняні ритми». І ось нарешті надійшла радісна новина: аматорський хореографічний колектив Катеринівського сільського будинку культури «Райдуга» – серед призерів. У номінації «Народний танець» катеринівські юні таланти посіли третє місце.

«Райдугу» відзначено на кон-

курсі і як найкращий аматорський хореографічний колектив сільських будинків культури області.

– Не загубили наші танцюристи й серед учасників п'ятнадцятого міжнародного фестивалю «Скадовськ збирає друзів», – повідомила газеті директор Центру Марина Профатило. – За хореографічну композицію «Господарочка» їх удостоєно другого місця. В цьому велика заслуга керівника колективу Діани Баранової.

Володимир Кухта:

ГІРНИКАМ НЕ БАЙДУЖІ ІНТЕРЕСИ ЖИТЕЛІВ ГРОМАДИ



Минулої неділі країна вшанувала металургів та гірників з нагоди їхнього професійного свята. За давньою традицією з цієї нагоди в Катеринівці відбулися урочисті збори, де місцевих гірників привітав генеральний директор АТ «Кіровоградське рудоуправління» Володимир Кухта. Усіх працівників підприємства відзначено преміями, а тих, що зробили найбільший внесок в спільну справу, – грамотами та підвищеними преміями. Наступного дня на майданчику поблизу

Будинку культури пройшов святковий концерт. Перед численними глядачами з найкращими номерами виступили аматорські колективи та окремі солісти. Завершилося святкування дискотекою та салютом.

Атмосфера, що панувала в селі напередодні та в день свята, підказувала: незважаючи на труднощі, породжені пандемією коронавірусу та карантинними обмеженнями, катеринівським гірникам є чим звітувати перед громадою. На це ж вказують і

численні добрі справи, що їх роблять коштом рудника в її інтересах. За більш детальним коментарем про збудити гірників газета звернулася до керівника підприємства Володимира Кухти.

– Коли минулої зими різко впав попит на нашу сировину, – сказав Володимир Валентинович, – ми змушені були зупинити її видобуток. І хоч не втрачали надії на відновлення роботи, пережити цей період було непросто.

Закінчення на стор. 2

За яких умов матимемо гарні дороги

Громадський контроль за справедливим розподілом та витратанням коштів громади – нормальне й потрібне явище. Але йому, як і будь-якій справі, треба навчатися, а це – не зловживати ним у власних інтересах, не видавати уявне за дійсне тощо.

Про це подумалося під час ознайомлення з відгуками у фейсбуку на ремонт дороги, що пролягає через Катеринівку. Дехто схильний звинувачувати сільську раду у витратанні бюджетних коштів на потреби центрального села громади й нехтуванням інтересами жителів інших сіл. Не виключено, дався тут взнаки брак інформації, хоча про рішення Катеринівської сільської ради завжди повідомляється на сторінці територіальної громади у фейсбук, зрештою, більше можна дізнатися й від свого депутата.

Ось що написала з приводу бурхливої реакції щодо ремонту згаданої дороги Катеринівський сільський голова Тетяна Пучка на сторінці громади:

«При плануванні бюджету громади на 2021 рік за проханням депутатського корпусу дохідна та видаткова частини



бюджету були сплановані в розрізі старостинських округів. Для кожного округу було визначено видатки, які будуть проводитися у 2021 році.

У травні місяці з'явилась можливість залучити з обласного бюджету 1.0 млн грн на ремонт дороги районного значення Обознівка – Катеринівка на умовах співфінансування 50 на 50 (1 млн грн – обласний бюджет, 1 млн грн – сільський бюджет).

Дана пропозиція була мною винесена на розгляд депутатів сільської ради, які одногослосно (!) підтримали дану пропозицію.

Щодо ремонту інших доріг, то він проводиться і буде проводитися в порядку черги, усі дороги громади одночасно відремонтувати неможливо!

Крім того, хочу звернутися до платників податків, особливо до фермерів, одноосібників та фізичних осіб, які займаються бізнесом не оформлюючи офіційно свою діяльність! Чесно сплачуйте податки і всі дороги в Катеринівській громаді будуть дуже швидко відремонтовані!

Також повідомляю, що виконавчий комітет сільської ради щоденно докладатиме зусиль для легалізації та детінізації бізнесу на території громади.»

Здається, зрозуміліше й не скажеш: щоб мати всюди гарні дороги, треба чесно платити податки, дбати про наповнення бюджету громади.

ВОЛОДИМИР КУХТА: ГІРНИКАМ НЕ БАЙДУЖІ ІНТЕРЕСИ ЖИТЕЛІВ ГРОМАДИ

Закінчення. Початок на стор. 1

Найважливіше, що нас хвилювало, – чи не втратимо позиції, на які вже були піднялися. Сьогодні я можу стверджувати, що ми не тільки не зменшили обсяги виробництва, ми їх нарощуємо.

Посприяло цьому кілька факторів, й один з них – модернізація виробництва. Тоді, як інші гірничодобувні підприємства витискували останнє з давно застарілої й відповідно низькопродуктивної техніки, ми не шкодували коштів на технічне переоснащення. Відійшли в минуле МАЗи, КраЗи, БелаЗи, на зміну їм прийшла техніка відомих на весь світ японських та німецьких фірм. Нині вже триває третя хвиля переоснащення. Тільки за останні рік-півтора наш автопарк поповнився трьома самоскидами БЕЛЛ, двома ДонгФенг, грейдером Катерпіллер. Це дозволяє забезпечувати безперервність виробничого процесу та з року в рік нарощувати видобуток сировини. Напри-

можливість гарно заробити. Тому майже ніхто не йде у відпустку, всі переносять її на зиму.

Я не випадково на урочистих зборах говорив, що всім вдячний за роботу, бо це допомагає нашому підприємству впевнено рухатися вперед. І тут не можу не зупинитися на такій, як на мене, дуже важливій деталі: за показниками виконання виробничих норм в лідери виходить наша молодь. Припускаю, що дехто з ветеранів підприємства може обуритися, але хочу їх заспокоїти: ми всіх цінуємо, ніколи не забуваємо про ветеранів, їхній внесок у загальні здобутки, але те, що молодь виривається вперед, – це закономірний процес, так було завжди, і нам треба тільки вітати успіхи молодих, адже від них залежатиме майбутнє і рудника, і значною мірою – Катеринівської територіальної громади.

Зрозуміло, що адміністрація підприємства дбає про належні умови праці робітників кар'єру. Наприклад, в кар'єрі не викорис-



попит на нашу продукцію зростає. До нас звертаються замовники з проханням підтвердити, що ми зможемо поставити їм каолін в необхідних обсягах до кінця нинішнього року. Навіть у найуспішніші роки такого не було, тож є підстави припускати, що матимемо роботу і взимку.

Наше підприємство ніколи не стояло осторонь інтересів жителів Катеринівки, а після створення територіальної громади – ще й жителів інших сіл. Допомагаємо коштами, матеріалами, робочими руками, технікою. Тільки торік на потреби соціально-культурної сфери Катеринівської ОТГ з прибутків підприємства витратили понад два мільйони шістьсот тисяч гривень. Не меншою буде наша допомога й нинішнього року, враховуючи нарощування видобутку каоліну.

З найбільших проєктів, які нам вдалося здійснити, – це освітлення центральної вулиці Грузького,



завершення освітлення вулиць Катеринівки й Обознівки, придбання для учнів катеринівського корпусу ліцею «Нова школа» двадцяти комп'ютерів і стількох же одномісних парт. До речі, ми ставимо перед собою завдання – забезпечити комп'ютерами і одномісними партами всіх катеринівських учнів. Ще ми долучалися до ремонту таких соціально важ-

ливих об'єктів, як сільський клуб, лікарська амбулаторія, дитячий садок у Володимирівці.

Підсумовуючи можу сказати: гірники трудяться не тільки на себе, вони трудяться на всю громаду, й перелік конкретних справ тому – найкраще підтвердження.

Записав

Сергій ЗАДОРЖНИЙ



клад, з початку року у порівнянні з відповідним періодом минулого видобуток її збільшено на 28 тисяч тонн.

Мене радує, що з місяця в місяць зростає перевиконання змінних норм водіями та машиністами екскаваторів. Це є свідченням їхнього ставлення до своїх обов'язків. Немає потреби когось підганяти, всі знають: від виробітку залежить розмір заробітку. Особливо нині, коли є

токується жоден самоскид чи екскаватор не обладнаний кондиціонером, що дозволяє водіям і машиністам за будь-якої спеки працювати з найбільшою віддачею. Цій же меті служить і забезпечення їх за коштом підприємства комплексними обідами, які замовляємо в одному з ресторанів обласного центру. Реагуємо й на індивідуальні прохання працівників.

Тішити, що останнім часом

Варто знати

Як змінилися пенсії чорнобильців

29 червня 2021 року набрав чинності Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи», в частині визначення мінімальних розмірів пенсій по інвалідності та розмірів мінімальних пенсійних виплат.



Як повідомила редакції заступниця начальника головного управління Пенсійного Фонду України в Кіровоградській області Олена Романченко, з 1 липня нинішнього року мінімальний розмір пенсій по

інвалідності внаслідок Чорнобильської катастрофи (для ліквідаторів і потерпілих) встановлено в такому розмірі:

- I група – 6 000,00 грн
- II група – 4 800,00 грн
- III група – 3 700,00 грн.

Також з 1 липня встановлено, що якщо в осіб з числа учасників ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС щомісячний розмір пенсійної виплати (з урахуванням доплат, підвищень) не досягає в осіб з інвалідністю I групи 100 %, II групи – 80 %, III групи – 60 % розміру середньої заробітної плати (доходу), з якої сплачено страхові внески та яка враховується для обчислення пенсії за попередній рік, таким особам виплачується щомісячна державна адресна допомога. Тобто з 1 липня 2021 року у зазначених осіб мінімальна пенсійна виплата становитиме відповідно 10 340,35 грн, 8 272,28 грн та 6 204,21 грн.

Представляли область на чемпіонаті України



Юні велосипедисти нашої громади досягають все вищих і вищих спортивних вершин під керівництвом тренера Сергія Вітряченка, вчителя фізкультури катеринівського корпусу ліцею «Нова школа». Невипадково їх було запрошено на навчально-тренувальний збір до Світло-

водська. За підсумками збору до збірної команди Кіровоградської області потрапили четверо спортсменів нашої громади: Андрій Смиченко (технікум механізації сільського господарства), Богдан Берестень, Максим Суржик та Юлія Кваша – учні ліцею «Нова школа». Вихованці Сергія



Вітряченка гідно представили Кіровоградську область на 7-му чемпіонаті України з велосипедного туризму, що пройшов там же, в Світловодську.

Знову за рибу гроші

У попередньому випуску «Нашої громади» в публікації «Чому треба дотримуватися закону про оренду ставків», здавалось, було розставлені всі крапки над «і», а саме: ще раз наголошено на тому, що рибалки-любители мають право однією вудкою ловити в орендованих ставках рибу, окрім тієї, що її вирощує орендар. Так має бути в ідеалі, тобто згідно з чинним законодавством, а насправді? Чи вдається уникати конфліктів?

Староста Володимирівського старостинського округу Сергій Євченко, з яким зустрівся автор цих рядків, не впевнений у «мирному співіснуванні» рибалок-любителей та орендарів ставків. І справа не тільки в тому, що мета в них різна. Існує багато підводних каменів. Ось як він обгрунтував свої сумніви:

— Коли я був Володимирівським сільським головою і постало питання передачі в оренду одного із ставків, в сільській раді зібралися місцеві рибалки. На підвищених тонах цікавилися, чи зможуть ловити рибу в орендованому ставку. Мені довелося звертатися за роз'ясненням до рибгоспу, в райдержадміністрацію. В рибгоспі сказали: «Немає проблеми. Чекайте – прийдемо». Приїхали й повідомили: спочатку треба визначити кількість риби в ставку. Логіка в тому була, бо чому це орендарю має безкоштовно передаватися те, що належить всій громаді? Орендар має або сплатити за рибу – на що він не погодиться, або її треба вилувати, продати, а виручені гроші передати сільській раді.

Рибгоспівські фахівці сказали, що встановити, скільки в ставку є риби, можна двома способами: повністю випустивши воду з нього або ж вдавшись до спеціальної методики підрахунку риби. Та якщо випустити воду – кому потрібен буде той ставок? Не скористалися ми й спеціальною методикою, оскільки за цю послугу рибгосп запросив високу плату.

Іще. Договори оренди ставків тоді уклали районні державні адміністрації. Чим там керувалися, визначаючи розмір орендної плати, невідомо. Інколи вона була низькою до смішного: сто гривень на рік за гектар. Більше того, могли передати орендарю тільки частину водного плеса, очевидно, щоб менше платив.

У тих договорах не йшлося

про суспільне водокористування – рибу ловлять рибалками-любителями, напування худоби, вигул свійської водоплавної птиці. Воно передбачалося додатко-

чинного законодавства як орендарем, так і рибалками-любителями. Цього не уникнути. У багатьох з нас викликає посмішку те, що в деяких європейських краї-

нах інспектори лінійкою заміряють розмір спійманої рибалкою риби. А як же інакше? До того ж, за можливість посидіти на березі з вудкою там треба заплатити гроші.

нах інспектори лінійкою заміряють розмір спійманої рибалкою риби. А як же інакше? До того ж, за можливість посидіти на березі з вудкою там треба заплатити гроші.

випадках, коли вона передавала ставок в оренду. Більшість же ставок передано в оренду ще райдержадміністрацією, якої вже немає.

ство противники ринку землі.

— Моя порада – не поспішати позбуватися земельних паїв, – сказав він. – Хто це зробить зараз – програє, оскільки справ-

Повертаючись до проблеми**Про підводні камені і не тільки**

вим договором, про існування якого мало хто знав, відповідно, мало хто й виконував.

Сьогодні всі знають, що, згідно з чинним законодавством, можна ловити однією вудкою рибу, яку орендар не розводить. Здається, все просто, а на практиці? У людини, яка взяла ставок в оренду, прокидається почуття власника. Вона вважає, що ставок – її власність, тому й виникають непорозуміння. Щоправда, вже не так часто, як було раніше, й пояснюється це, швидше за все, зменшенням кількості рибалок старшого віку й байдужістю до цього хобі молоді. Пошлюся на власний приклад. Я виріс на ставку, тож захопився риболовлю, як і більшість хлопців нашого села. З'явилася вільна хвилинка, брав вудки – і на ставок. Оселившись у Володимирівці, теж ловив рибу, а останнім часом – може, раз чи два на рік піду на ставок, та й то тільки, щоб відволіктися від повсякденних проблем.

Запитуєте, чи можна розв'язати цю проблему взагалі. На моє переконання – нагадувати орендарям про те, що вони мають дотримуватися законів і договору, марно. Вони погоджуються, обіцяють, а як до діла, то знову поведуться як власники. Тому були різні пропозиції: видавати місцевим рибалкам талони, відводити для них один день на тиждень і т. д. Не прижилася жодна з них, адже достатньо було одному з орендарів знехтувати встановленим правилом, і решта його колеги робили так само.

Це свідчить про те, що треба чітко виписувати право рибалок-любителей на вилув риби в договорі оренди ставка, а не в якихось додатках до нього. Ще важливо контролювати дотримання вимог договору оренди й

**Про продаж землі**

Користуючись нагодою, я поцікавився в Євгена Степановича й іншим актуальним сьогодні питанням – чи запрацював в його старостинському окрузі ринок землі. Він відповів, що ажіотажу не спостерігається, що власники земельних наділів не кинулися їх продавати, чим лякали суспіль-

ства противники ринку землі. — Моя порада – не поспішати позбуватися земельних паїв, – сказав він. – Хто це зробить зараз – програє, оскільки справ-

жня вартість гектара землі ще не визначилася. Вона має бути однією з найвищих у Європі. Ще зі школи пам'ятаю, що в Парижі зберігається еталон чорнозему, доставлений туди з України на початку минулого століття. Отже наш чорнозем має й коштувати дорожче за будь-яку іншу землю. З відкритих джерел знаємо, що за гектар не найкращої землі, наприклад, у Польщі платять не менше десяти тисяч євро, в Голландії – сімдесят тисяч євро. За підрахунками провідних українських економістів, гектар нашого чорнозему теж повинен оцінюватися не менше, ніж у сімдесят тисяч євро. Чи готові купувати потенційні покупці за такою вартістю? Ні. Їм треба скупити землю якнай дешевше, а потім перепродати якнай дорожче.

Інколи я чую, мовляв, навіщо взагалі було ділити землю між селянами, це ж розбазарювання основних наших багатств. Сьогодні я можу сказати, що краще було б, мабуть, передавати землю, ферми й все інше в оренду. Тоді б сільські люди мали роботу, тоді так стрімко не занепа-ли б села, як це сталося. В той же час я вважаю, що паювання було єдиним способом порятунку багатомільйонного сільського населення від катастрофи. Я добре пам'ятаю, як з розпадом колгоспів у багатьох сімей було одне питання – як жити, де брати гроші? За оренду паїв вони отримували невеликі гроші, але вони були хоч якоюсь підтримкою в ті складні часи.

Хочу закликати власників земельних паїв: не забувайте, що за еталон визнано наш чорнозем, тому й продавати їх треба за відповідною вартістю.

Записав
Сергій ЗАДОРЖНИЙ

Пропозиція**Якби ще й зовні його облагородити**

Мабуть, немає кращого місця в Олексіївці, ніж тутешній дитячий садок. Його розташування дуже легко визначити за квітами уздовж паркану. Їх тут з весни до осені росте стільки, що пройти чи проїхати мимо не звернувши увагу неможливо.

Бувають квіти і на території дитсадку. До речі, територія доглянута – трава скошена як на газоні, дитячі гірки виграють на

сонці веселковими барвами, ні папірця, ні сухої гілочки.

Такий же порядок панує в приміщенні. До якої кімнати не заглянь тут – всюди чисто й затишно.

Завідувачка дитсадку Валентина Тітко хвалить своїх працівників, каже,

стараються, як для своїх дітей, тому й не пустує дитсадок навіть влітку, коли багато мам у відпустках.

Допомагає підтримувати лад на території дитсадку Микола Тітко. Він – на всі руки майстер, тому знаходиться для нього робота завжди. Наприклад, того дня косив траву. За цим заняттям я й застав його.



Взимку Микола Олександрович працює тут кочегаром.

Весело граються діти, усміхаються різнобарвні квіти на клумбі, та все ж прощаюся з дитсадком не з найкращим настроєм. Біля хвіртки зупиняюся, щоб зрозуміти, що ж мене засмучує, й нарешті здогадуюся, в чому річ! Зовнішній вигляд приміщення! Його сірі стіни різко контрастують з усім, що поряд. Таке



враження, робили-робили майстри та й кинули, не закінчивши. А труба, хоч і з нержавійки, вказує на те, що тут – кочегарка, а не дитячий заклад. Не краще враження справляє й дах – його теж варто замінити.

Цю публікацію не варто ко-мусь сприймати як критику на свою адресу. Просто настав час облагородити дитсадок і зовні...

Сергій ЗАДОРЖНИЙ

І білі лебеді пливуть в зеленій імлі

Люди нашої громади

Перебуваючи восени минулого року на обзівському Хуторі, звернув увагу на кущі ялівцю уздовж одного з городів. Зелені насадження були й у дворі – переважно різної форми дерева туї. А ще кидалися у вічі білі лебеді, зроблені з автомобільних шин.



Елементарна цікавість примусила переглянути план, що мав на той день. Відчував: випадок дарує можливість зазнайомитися з непересічною людиною. І не помилився, бо пенсіонерка Тамара Іванівна Шевченко й справді виявилася вартою того, щоб розповісти про неї, про її захоплення читачам «Нашої громади».



Жінка бідкалася, що я не застав, коли цвіли троянди й інші квіти, запрошувала навідатися на початку літа наступного року.

Життя її склалося не найкраще. Тяжко працювала, втратила сина. Аби не віддаватися на милість тузі, змінила міське життя на «хутірське», захопилася розведенням вічнозелених насаджень – ялівцю, туї та інших кущів і дерев. Саджанці переважно купує в місті, а трапляється, замовляє й в інтернеті,



бо вона «крутая», як кажуть про неї сусіди, бабця, – має ноутбук і щодня знаходить час, щоб і дізнатися, що в світі робиться, й пошукати для своєї колекції ще одну рослину.

За справами я вже й забув про свою обіцянку приїхати, а Тамара Іванівна нагадала. – Чого не їдете? – запитала, розшукав-

ши мене телефоном. – Все відцвітає, та й спека ж он бо яка стоїть!

За першої нагоди вириваюся на Хутір. Ще здалеку помічаю, як зміцніли знайомі мені кущі ялівцю уздовж городу, як підросли туї. У дворі увагу привертають високі кущі троянд, зелені кущі незнайомих мені насаджень.

Тамара Іванівна показує нові придбання – рідкісні сорти того ж ялівцю, рідкісний барбарис тощо. На городі посадила аж шістнадцять горіхів – сподівається дочекатися врожаю. Каже, її знайома з одного дерева торік продавала заготівельникам горіхів на чотири тисячі гривень. Чималеньку ділянку займають помідори. Кущі як на підбір – високі, розлогі, з потужними стеблами. Рясний цвіт на них обіцяє гарний урожай.

Тобто, чим би не займалася моя знайома, їй все вдається, все на її садби приживається, росте й радує хазяйку та перехожих.

З нового в її житті – допомагає сусідам розводити троянди й вічнозелені насадження. Для них вона – уже визнаний фахівець з озеленення.

Хата Тамари Іванівни старенька, на ремонт її бракує коштів, тож жінка мешкає в літній кухні. Тісно, але, зізнається, місця їй вистачає, та й про необхідні зручності сама подбала. А неподалік літньої кухні застигли білі «лебеді», розкинувши крила. Вони неначе пливуть в зеленій імлі...

Сергій ЗАДОРЖНИЙ

Готуємо вдома

Перець, фарширований сочевицею і грибами

200 г зеленої сочевиці, 4 болгарські перчини, 4 ст. л. овочевого бульйону, 100 г свіжого шпинату, сіль, 2 ч. л. суміші італійських трав, ½ ч. л. меленого чілі (гострий перець), ¼ ч. л. меленого чорного перцю, 4 ст. л. олії.



Сочевицю відварити до готовності за 40-45 хв. і трохи остудити. У болгарського перцю зрізати верхівки, видалити насіння і перегородки. Цибулю і часник очистити і дрібно нарізати. Гриби нарізати кубиками. Розігріти 3 ст. л. олії і обсмажити цибулю з часником до м'якості 3-4 хв. Всипати до овочів печериці, влити бульйон, довести його до кипіння і готувати 2-3 хв. Дрібно нарізати шпинат і закинути його разом з сочевицею і спеціями в сковороду. Посолити і тушувати ще 1-2 хв. Розігріти духовку до 190°C. Змастити форму для запікання олією, що залишилася. Начинити перці сочевицею з грибами і накрити їх зрізаними верхівками. За бажанням начинку можна присипати тертим сиром. Викласти перці в форму, накрити фольгою і запікати 20 хв. Потім зняти фольгу і готувати ще 10 хв.

Малиново-смородинове варення

По 500 г малини і смородини, 1 кг цукру.



Засипте ягоди цукром, перемішайте і залиште на годину-півтори при кімнатній температурі. Поставте на середній вогонь і, помішуючи, доведіть до кипіння. Прибравте піну, яка утворюється на поверхні. Зменшіть вогонь до невеликого і варіть, продовжуючи перемішувати, ще 5 хвилин. Готове варення розлийте по стерилізованим банкам і закрийте кришками. Переверніть, закутайте пледом або ковдрою і залиште до повного охолодження.

Морс із чорної смородини

400 г чорної смородини, 2 л води, половина лимона, 200 г цукру, 0,5 ч. л. меленої кориці.

Смородину промийте, переберіть, ретельно розімніть або протріть крізь сито, зберіть ягідний сік. Воду доведіть до кипіння, всипте в кастрюлю ягідний макуха, варіть 10-15 хвилин. Відвар зніміть з вогню і трохи остудіть. Вичавіть сік з лимона. Теплий відвар процідіть, змішайте з соком смородини і лимона, додайте цукор і корицю, добре перемішайте.

Подяка

Родина Бабичів з Обознівки дякує Катеринівській сільській раді за допомогу коштом на лікування Івана Олександровича Бабича і бажає депутатам та працівникам ради міцного здоров'я й успішної праці на користь громади.

Його слава – слава України!

Віталію Кличку – 50!



19 липня всесвітньовідомий український боксер, Герой України Віталій Кличко відсвяткував свій піввіковий ювілей.

Віталій Кличко – перший українець, якого включили до Міжнародної зали боксерської слави. Він неодноразово ставав чемпіоном України та світу з боксу та кікбоксингу. На професійному рингу провів 47 боїв, у яких зазнав дві поразки.

Після закінчення спортивної кар'єри Кличко пішов у політику, тричі обирався мером Києва. Має двох синів та дочку.

Віталій і сьогодні перебуває в чудовій спортивній формі: по 50 разів може підтягнутися і віджати від підлоги, стрибає з парашутом, займається скелелазінням.

Ваше здоров'я

Закрутки відходять у минуле. Це фінансово не вигідно. До того ж під час термічної обробки та тривалого зберігання в банках консервація втрачає корисні властивості.

Багато господинь додає до закруток ацетилсаліцилову кислоту, щоб огірочки були хрумкими. Також це подовжує термін придатності закрутки. Та цього робити не можна, переконують фахівці у сфері харчування. Ацетилка після взаємодії з розсоллом працює, як токсичний препарат, уражає шлунково-кишковий тракт. Надмірна кількість оцту та солі є ще одним мінусом стерилізованих закруток. Через потрапляння в організм надмірної кількості консервантів порушується робота імунної та травної системи. Можуть розвинутися ракові пухлини.

Якщо вже робити закрутки, то краще використовувати яблучний оцет. Він є натуральним продуктом, на відміну від звичайного. Зовсім інакше впливає на організм.

Заморожувати продукти – простіше та корисніше. В таких продуктах є більше поживних речовин, ніж у консервації. Вже винайшли шоківі заморозки – це швидке охолодження при мінус 60 градусів. У такій гордині мак-

Квашення та заморозка

як найкорисніше заготовляти продукти на зиму



симально зберігаються смак та вітаміни. Для неї використовують спеціальні камери. Також буде популярне вакуумне пакування – у спеціальний пакет накладають продукти й викачують з нього повітря. Такі овочі чи фрукти можуть зберігатися в холодильнику три місяці без заморозки.

Зараз на піку популярності – квашення. Дієтологи радять споживати більше квашених продуктів, особливо капусту. Вона бореться з багатьма хворобами та поліпшує мікрофлору. Це завдяки бактеріям, які виникають під час квашення і які корисні для нашої мікрофлори. Квашена капуста є найкращим пробіотиком.

В Україні є регіональні особливості заготовлення продуктів на зиму.

Так на Закарпатті квасять гриби грудді. Вони ростуть здебільшого в цій місцевості. Також тра-

диційно квасять білий цукровий буряк. Він зброджує за 3-4 дні, і на основі цього квасу готують холодний борщ.

Центральна Україна – Полтава, Вінниччина, Черкащина – славиться моченими, квашеними яблуками.

На Буковині роблять моратуру – овочевий мікс з моркви, капусти, часнику, кабачка, цибулі, помідорів, насіння кропу. Завдяки цьому овочі обмінюються смаком. Їх квасять і маринують.

Квашена капуста в кожному регіоні теж відрізняється за смаком, способом нарізки та рецептом. Хтось її готує з буряками, хтось розрізає на четверо, хтось шаткує.

За кордоном використовують закваски, бактерії, гриби. В Європі в основному працюють зі свіжими продуктами.

Зараз масово на квашення перейшла Скандинавія. У Японії квасять за допомогою грибів. Вони витягують природні цукри з продуктів, переброджують і починається процес квашення. В Азії використовують спори коджі. Їх додають до продуктів, і тоді проростає істівна пліснява. Завдяки їй продукти також бродять.